

Θ.Ε. Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

«ΛΑΪΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ»

Μύθοι - θρύλοι - παραμύθια

**Δημιουργική γραφή -
Ανατρεπτικά παραμύθια**

Ραφαέλλα Γεωργίου

Χριστίνα Μεταξά

Χρύσω Ονουφρίου

Δημητριάνα Λάμπρου

Στάλω Χατζητοφή

Περιφ. Γυμνάσιο Αγ. Μάμαντος Τραχωνίου

Τμήμα Α5, 2012-2013

Διδάσκουσα: Νίνα Πέτρου

(α)

Ο Λύκος

Μια φορά και έναν καιρό ζούσε ένας λύκος που τον έλεγαν Γλυκό Λυκάκι, γιατί ήταν πολύ γλυκός. Μια μέρα η μαμά του, του είπε: «Γλυκό Λυκάκι μου, η γιαγιά είναι άρρωστη. Πήγαινε να τη δεις και να της δώσεις αυτό το φαγητό που της έφτιαξα. Πρόσεχε όμως, γιατί στο δάσος ζει η πολύ κακιά Κοκκίνοσκουφίτσα».

Έτσι ξεκίνησε χαρούμενος για το σπίτι της γιαγιάς Λύκαινας που ήταν στην άλλη άκρη του δάσους. Ξάφνου, ενώ μάζευε λουλούδια για τη γιαγιά Λύκαινα, πετάγεται μπροστά του η κακή Κοκκίνοσκουφίτσα και τον ρωτά πού πάει. Το Γλυκό Λυκάκι, ξεχνώντας τη συμβουλή της μαμάς του, απάντησε στην Κοκκίνοσκουφίτσα. «Πάω αυτό το φαγητό στη γιαγιά μου, που είναι άρρωστη». Η Κοκκίνοσκουφίτσα κοίταξε το Γλυκό Λυκάκι και ξερογλείφτηκε.. «Και πού μένει η γιαγιά σου Γλυκό Λυκάκι μου;» Το Γλυκό Λυκάκι της έδειξε προς τα πού ήταν το σπίτι της γιαγιάς Λύκαινας και συνέχισε να μαζεύει λουλούδια, ενώ η Κοκκίνοσκουφίτσα έφυγε τρέχοντας.

Σε λίγο η Κοκκίνοσκουφίτσα είχε φτάσει στο σπίτι της γιαγιάς Λύκαινας και χτύπησε τη πόρτα. «Ποιος είναι;» ρώτησε η γιαγιά Λύκαινα. Τότε η Κοκκίνοσκουφίτσα με γλυκιά φωνή είπε: «Είμαι ο εγγονός σου και σου φέρνω το φαγητό που έφτιαξε η μαμά». «Αχ, Γλυκό Λυκάκι, εσύ είσαι; Έλα μέσα», είπε η γιαγιά Λύκαινα, «η πόρτα δεν είναι κλειδωμένη». Με μιας η Κοκκίνοσκουφίτσα μπαίνει μέσα, δένει τη γιαγιά Λύκαινα, τη φιμώνει και τη βάζει στην ντουλάπα! Έπειτα φόρεσε το νυχτικό της γιαγιάς, χώθηκε κάτω από τις κουβέρτες και περίμενε το Γλυκό Λυκάκι.

Σε λίγο, έφτασε στο σπίτι το Γλυκό Λυκάκι. Χαιρέτησε τη γιαγιά του αλλά του φάνηκε λίγο διαφορετική. Μόλις πλησίασε στο κρεβάτι, η Κοκκίνοσκουφίτσα το έπιασε και το έδεσε στην καρέκλα. Έπειτα, η λιχούδα Κοκκίνοσκουφίτσα, έφαγε όλο το φαγητό και αποκοιμήθηκε.

Για κακή της τύχη όμως, εκείνη την ώρα περνούσε από το σπίτι ένας αστυνομικός. Μπαίνει μέσα, βλέπει την Κοκκίνοσκουφίτσα και κατάλαβε αμέσως τι είχε γίνει. Πέρασε χειροπέδες στην Κοκκίνοσκουφίτσα και ελευθέρωσε το Λυκάκι και τη γιαγιά του.

Ευτυχισμένοι που σώθηκαν, ευχαρίστησαν τον κυνηγό. Ο Γλυκός Λύκος υποσχέθηκε πως από δω και πέρα θα άκουγε πάντα τις συμβουλές της μαμάς του.

Ραφαέλλα Γεωργίου

(β)

Ο Καλός Λύκος και ο κακός κόκκινος Δράκος

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν κάποτε ένας χαριτωμένος λύκος, πολύ υπάκουος και αγαπητός στους γονείς του. Μια μέρα τηλεφώνησε ο παππούς του, που ζούσε σε ένα μακρινό χωριό, ότι ήταν άρρωστος. Τότε, χωρίς δεύτερη σκέψη η μητέρα ετοίμασε κάποια πράγματα για τον παππού, ανάμεσα στα οποία και ένα Smartphone, γιατί το δικό του χάλασε.

Όλα ήταν έτοιμα για το ταξίδι. Η μητέρα του είπε να είναι προσεχτικός, γιατί μέσα στο δάσος ζει ένας μεγάλος, κόκκινος δράκος που κάποιες μέρες είναι δράκος και κάποιες άλλες φορές είναι άγριο λιοντάρι. Του είπε ακόμη να φτάσει στο σπίτι του παππού πριν πέσει το σκοτάδι μέσα στο δάσος. Ο λύκος χαιρέτησε τη μητέρα του και ξεκίνησε. Στο δάσος είδε τα άλλα ζωάκια, μίλησε, έπαιξε μαζί τους και ξέχασε τον κίνδυνο που υπήρχε μέσα στο δάσος.

Η ώρα πέρασε και ξαφνικά εμφανίστηκε μπροστά του ο κόκκινος δράκος. Ο δράκος τον ρώτησε τι γυρεύει τέτοια ώρα μέσα στο δάσος και πού πηγαίνει με το καλάθι του. Τότε φοβισμένο το λυκάκι του είπε ότι πάει να δει τον παππού του που είναι άρρωστος. Ο δράκος πεινούσε πάρα πολύ και χωρίς καθυστέρηση έτρεξε στο σπίτι του άρρωστου παππού και τον καταβρόχθισε. Ύστερα φόρεσε τα ρούχα του παππού και περίμενε το λυκάκι. Σε λίγο το λυκάκι έφτασε στο σπίτι του παππού, κτύπησε την πόρτα, μπήκε μέσα.

-Παππού μου, αγαπημένε μου παππού, σου έφερα ζεστή σούπα που έφτιαξε η μαμά και ένα Smartphone.

-Ευχαριστώ αγαπημένο μου λυκάκι. Βάλε τα στην κουζίνα κι έλα να σε δω πριν φάω τη σούπα...

Το λυκάκι κάθισε κοντά του. Του φάνηκε διαφορετικός ο παππούς.

-Παππού... γιατί έχεις τόσο μεγάλα μάτια;

-Για να σε βλέπω καλύτερα, αγοράκι μου.

-Παππού... γιατί έχεις τόσο μεγάλα αυτιά;

-Για να σε ακούω καλύτερα, μωράκι μου.

-Παππού... μα γιατί έχεις τόσο μεγάλο στόμα;

-Για να σε φάωωωωωω!

Το λυκάκι προσπάθησε μάταια να ξεφύγει, αλλά ο δράκος τον έφαγε και έπεσε να κοιμηθεί.

Ένας κυνηγός που άκουσε τη φασαρία, πήγε στο σπίτι του παππού, μπήκε μέσα και είδε τον δράκο να κοιμάται με μια μεγάλη γεμάτη κοιλιά. Χωρίς να κάνει δεύτερη σκέψη, έφαξε μέσα στην τσέπη του και βρήκε μια ένεση που έβαζε στους σκύλους του. Ήταν υπνωτικό. Την έβαλε στον δράκο και κοιμήθηκε ακόμη πιο βαριά. Έσκισε την κοιλιά του και βγήκαν από μέσα ο άρρωστος παππούς και το φοβισμένο κι ανυπεράσπιστο λυκάκι. Ο κυνηγός στην κοιλιά του δράκου έβαλε μέσα διάφορα άλλα αντικείμενα. Ο παππούς και το λυκάκι ευχαρίστησε με δάκρυα στα μάτια τον κυνηγό που τους έσωσε από τον άγριο κόκκινο δράκο.

Ο δράκος μετά από πολλή ώρα ξύπνησε κουρασμένος και διψασμένος. Θέλησε να πάει να πει λίγο νερό έξω στη λίμνη. Καθώς έσκυψε να πει νερό, ήταν τόσο βαριά η κοιλιά του που με το βάρος του πήγε όλος μέσα στη λίμνη και πνίγηκε.

Ο παππούς, ο κυνηγός και το λυκάκι ήταν τόσο χαρούμενοι και τόσο ευτυχισμένοι που πέθανε ο άγριος δράκος και δεν θα υπήρχε άλλη φορά άγριο θηρίο στο δάσος να τους φοβίζει.

Και έζησαν όλοι τους καλά κι εμείς ακόμα καλύτερα.

Χριστίνα Μεταξά

(γ)

Τα 7 λυκάκια

Μια φορά και έναν καιρό ζούσαν σε ένα λιβάδι 7 μικρά λυκάκια. Από μικρά η μαμά τους τους μάθαινε να προσέχουν από την ύπουλη κατσίκα Μπε. Μια μέρα η μαμά Λύκαινα έπρεπε να πάει να μαζέψει λουλούδια για το βάζο. Αλλά πριν φύγει, τους είπε να μην ανοίξουν σε κανένα. Λίγα μέτρα πιο κάτω, η κατσίκα Μπε παρακολουθούσε τη μαμά πότε θα φύγει. Όταν έφυγε, πήγε και κτύπησε την πόρτα. Τα λυκάκια ξαφνιασμένα ρώτησαν:

- Ποιος είσαι και τι θέλεις από μας;
- Η γειτόνισσα είμαι και ήρθα να πω καφέ με την μητέρα σας, είπε η κατσίκα.

Και τότε τα μικρά λυκάκια απάντησαν:

- Η μητέρα μας απουσιάζει, έλα αργότερα.
- Έχω και μπισκότα από κοτόπουλο, συνεχίζει με υπομονή η κατσίκα.

Τότε τα 7 λυκάκια δεν μπορούσαν να αντέξουν στον πειρασμό και άνοιξαν. Εκείνη τη στιγμή, όταν πρωταντίκρισαν την κατσίκα σοκαρίστηκαν, πανικοβλήθηκαν, δεν ήξεραν τι να κάνουν. Έτρεξαν όλα να κρυφτούν κάπου. Το μεγαλύτερο στο ντουλάπι, το δεύτερο στο ψυγείο, το τρίτο στο φούρνο, το τέταρτο κάτω από το τραπέζι, το πέμπτο μέσα στο ντουλαπάκι με τα γλυκά και το τελευταίο και εξυπνότερο μέσα στο φούρνο μικροκυμάτων. Η κατσίκα δυστυχώς τα βρήκε όλα, εκτός από το μικρότερο. Όταν έφυγε η κατσίκα Μπε, το μικρότερο λυκάκι πήγε να βρει τη μαμά του στο λιβάδι.

Όταν της είπε τι συνέβη, η δυναμική μαμά λύκαινα έβγαλε το gps και εντόπισε το σπίτι της κατσίκας. Ευτυχώς, τα λυκάκια ήταν μέσα στο σάκο όπου τα είχε βάλει προηγουμένως η κατσίκα Μπε. Η κατσίκα κοιμόταν, ενώ η λύκαινα έπαιρνε τα λυκάκια της, αλλάζοντάς τα με λουκάνικα που είχαν εφεδρικά. Τα λυκάκια έφυγαν τρέχοντας με τη μαμά τους, ενώ στο δρόμο ευχαριστούσαν το αδερφάκι τους και του υποσχέθηκαν ότι θα του έδιναν το πιο μεγάλο κομμάτι από την κοτόπιτα που θα έφτιαχνε η μαμά τους το βράδυ.

Έτσι έζησαν αυτοί καλά και η κατσίκα ακόμα καλύτερα.

Χρύσω Ονουφρίου

(δ)

Ο ΠΕΝΤΑΜΟΡΦΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΡΑΣ

Ήταν μια φορά ένας πλούσιος έμπορος που είχε τρεις όμορφους γιους. Οι δύο μεγαλύτεροι ήταν περήφανοι και εγωιστές και ζήλευαν τον μικρότερο που ήταν καλόψυχος και όμορφος. Ήταν πολύ όμορφος γι' αυτό τον ονόμασαν Πεντάμορφο.

Κάποτε ο έμπορος έχασε την περιουσία του και είπε στους γιους του ότι θα πρέπει να ζήσουν στην εξοχή, γιατί η ζωή στην πόλη στοιχίζει πολύ. Ο Πεντάμορφος βοήθησε τον πατέρα του στο κτήμα, ενώ τα αδέρφια του δεν έκαναν τίποτα άλλο από το να βαριαναστενάζουν.

Μια μέρα ο έμπορος έπρεπε να κατεβεί στην πόλη για μια δουλειά. Έτσι ρώτησε τους τρεις του γιους τι θα επιθυμούσαν να τους αγοράσει. Ο μεγαλύτερος του γιος, του ζήτησε ένα πανάκριβο καπέλο και ένα ζευγάρι μπότες από δέρμα φιδιού, ο άλλος, του ζήτησε ένα κοστούμι και μια ωραία ζώνη και ο Πεντάμορφος μόνο ένα ζευγάρι σανδάλια. Μέχρι να βρει όλα τα δώρα ο έμπορος, είχε πια νυχτώσει και ξέχασε τα σανδάλια. Πεινασμένος όπως ήταν, βρήκε ένα μεγάλο πύργο, μπήκε μέσα και αφού τον διέσχισε, βρήκε ένα τραπέζι γεμάτο φαγητό. Πεινούσε τόσο πολύ που σχεδόν είχε φάει όλα τα φαγητά και μετά κοιμήθηκε σε ένα απ' τα πολλά υπνοδωμάτια. Το άλλο πρωί μέσα σε ένα δωμάτιο βρήκε ένα ζευγάρι σανδάλια και σκέφτηκε να τα πάρει για να τα δώσει στον Πεντάμορφο. Πάει να τα αγγίξει και ξαφνικά πετάγεται ένα φοβερό τέρας με ροζ φόρεμα και χρυσά κοσμήματα. Το τέρας μουγκρίζοντας του είπε πως τα σανδάλια ανήκουν στον αδελφό της κι ότι όποιος τα αγγίξει θα πρέπει να πεθάνει. Ο έμπορος τρομαγμένος της είπε ότι του τα ζήτησε ο γιος του. Έτσι το τέρας είπε ότι θα σκοτώσει το γιο του κι αύριο να τον φέρει στον πύργο.

Όταν ο έμπορος επέστρεψε στο σπίτι του, είπε στους γιους του την περιπέτειά του κι ο Πεντάμορφος αποφάσισε να θυσιαστεί για τον πατέρα του. Την επόμενη μέρα οι δύο τους πήγαν στον πύργο όπου τους περίμενε το τέρας. Μετά από λίγη ώρα ο έμπορος έφυγε. Το τέρας είδε πόσο όμορφος ήταν ο Πεντάμορφος και αποφάσισε να μην τον σκοτώσει αλλά να τον κρατήσει για λίγο καιρό στον πύργο μαζί του. Το τέρας πρόσφερε στον Πεντάμορφο ωραία ρούχα και ένα μεγάλο υπνοδωμάτιο. Ύστερα από τρεις ημέρες, το τέρας πήγε στο δωμάτιό του και τον ρώτησε αν πιστεύει αλήθεια πως είναι τόσο άσχημη. Ο Πεντάμορφος της απάντησε ναι, πολύ, αλλά της είπε πως εσωτερικά είναι όμορφη κι αυτό είναι πολύ καλύτερο από το να είναι κανείς όμορφος μόνο εξωτερικά. Το τέρας ένιωσε πολύ καλύτερα και του ζήτησε να

μείνει στον πύργο για πάντα. Ο Πεντάμορφος απάντησε ευγενικά ότι δεν μπορεί κι αυτό συνεχίστηκε για τις επόμενες τρεις μέρες.

Την τέταρτη μέρα, κάποιος από την εξοχή, ήρθε και είπε στον Πεντάμορφο πως ο πατέρας του είναι άρρωστος. Τότε γρήγορα έφυγε για το σπίτι του αφού πρώτα το τέρας τον παρακάλεσε να μην αργήσει περισσότερο από μια βδομάδα. Όταν τον είδαν τα αδέρφια του δεν τον άφηναν να φύγει. Τον κράτησαν μαζί τους δύο βδομάδες ώσπου μια νύχτα εμφανίστηκε μια νεράιδα στο όνειρό του και του είπε ότι το τέρας θα πεθάνει.

Τότε, το άλλο πρωί επέστρεψε στον πύργο και είπε στο τέρας ότι θα μείνει για πάντα εκεί. Ξαφνικά, ένα δυνατό φως, φώτισε ολόκληρο τον πύργο και ο Πεντάμορφος βρέθηκε μπροστά από μια πανέμορφη βασιλοπούλα. Μια μάγισσα την είχε μεταμορφώσει σε τέρας και μόνο κάποιος που θα δεχόταν να μείνει μαζί της στον πύργο θα έλυνε τα μάγια. Έτσι ο Πεντάμορφος και η βασιλοπούλα παντρεύτηκαν κι έζησαν ευτυχισμένοι για πολύ-πολύ καιρό!!!

Δημητριάνα Λάμπρου

(ε)

Πινόκιο

Μια φορά κι έναν καιρό σε ένα κόσμο μαγικό εκεί που τα δέντρα τραγουδούσαν και ιστορίες διαλαλούσαν, ζούσε ένας πάμπλουτος ηλικιωμένος! Είχε και του πουλιού το γάλα που λέει ο λόγος. Αυτός ο πλούσιος είχε το όνομα Τζεπέτο. Είχε χάσει τη γυναίκα του, και όπως είπα και πριν, είχε τα πάντα εκτός από αυτό που ήθελε πραγματικά, ένα παιδί...

Μια μέρα όταν βγήκε για βόλτα στο δάσος, άκουσε κάποιον να τραγουδά, με παιδική φωνούλα, κοίταξε εδώ κοίταξε εκεί, αλλά δεν είδε τίποτα. Ξαφνικά δίπλα σε ένα θάμνο, βλέπει ένα μικρό δεντράκι, καρδιά θα ήταν, και καθώς το πλησιάζει, ανακαλύπτει ότι αυτό το δεντράκι ήταν που τραγουδούσε! Τότε του ήρθε μια ιδέα. Μια και δυο βάζει δύο ξυλοκόπους να κόψουν προσεκτικά το δεντράκι και να του δώσουν ανθρώπινη μορφή. Έτσι κι έγινε. Το δεντράκι αυτό δεν ήταν σαν τα άλλα, μπορούσε να μιλάει να τραγουδάει, ακόμα και να περπατάει! Ο Τζεπέτο, ήταν πολύ χαρούμενος, γιατί τώρα στα γηρατειά του, απέκτησε αυτό που ήθελε πάντα. Ένα παιδί, και το ονόμασε Πινόκιο!

Ο Πινόκιο ήταν ένα πολύ έξυπνο παιδί, και έμαθε γρήγορα να περπατάει και να μελετάει, έγινε γρήγορα ο πρώτος μαθητής στην τάξη και έπαιρνε άριστα στο σχολείο! Ο Πινόκιο όμως, εκτός από τα άλλα χαρίσματα του, ήταν και αληθομανής! Αυτό δεν διευκόλυνε, όμως καθόλου τον Τζεπέτο που ήταν έμπορος και συχνά αναγκαζόταν να λέει ψέματα για να κερδίσει χρήματα με δόλιο τρόπο εξαπατώντας τους πελάτες του. Αυτός βέβαια έλεγε ότι η εξυπνάδα του τον οδήγησε εδώ που είναι σήμερα και δεν ήταν κακό να λέει πού και πού μερικά ψεματάκια. Αλλά όταν οι πελάτες έρχονταν στο σπίτι του άρχοντα, ο Πινόκιο από αφέλεια ξεσκέπαζε τα ψέματα του πατέρα του. Επίσης, κάθε φορά που έλεγε ψέματα ο Τζεπέτο, δια μαγείας μεγάλωναν τα αυτιά του ένα χιλιοστό, και είχαν γίνει τεράστια, σαν γαϊδάρου! Ο Πινόκιο, όμως δεν ήξερε απολύτως τίποτα από όλα αυτά! Νόμιζε ότι ο πατέρας του έγινε πλούσιος τίμια!

Μια μέρα όμως, όταν ένας συνεργάτης του πατέρα του ήρθε στο σπίτι για να συζητήσουν, ο Πινόκιο κρύφτηκε και άκουσε τη συνομιλία τους. Ο πατέρας του έλεγε ...ψέματα! Λιγάκι στεναχωρημένος από αυτά που άκουσε, αποφάσισε να του δώσει ένα μάθημα! Έτσι την επόμενη μέρα, όταν έτρωγαν πρωινό, άρχισε να του λει πόσο σημαντική είναι η αλήθεια στην ζωή μας και πως όταν λέμε ψέματα και απατούμε κόσμο, είναι σαν να τους καταστρέφουμε! Ο πατέρας του τα άκουσε όλα αυτά και ένιωσε λίγες ενοχές

να τον διαπερνούν... Στην δουλειά του όταν πήγαινε να πει ψέματα δυσκολευόταν πάρα πολύ, ιδρώνε και στο τέλος έλεγε την αλήθεια! Όταν επέστρεψε στο σπίτι, κέτεψε τον Πινόκιο να του εξηγήσει γιατί νιώθει έτσι. Αυτός του εξήγησε ότι νιώθει τύψεις γι' αυτούς που εξαπάτησε. Του είπε ότι θα έπρεπε πάντα να λέει την αλήθεια έστω κι αν πονούσε κάποτε!

Έτσι από εκείνη την ημέρα ο Τζεπέτο και ο Πινόκιο, έζησαν, μέσα στα πλούτη και την αλήθεια!

Στάλω Χατζητοφή

